بیانیه «همگامی برای جمهوری سکولاردموکرات» پیرامون نتایج انتخابات ریاست جمهوری چهاردهم

همگامی برای جمهوری سکولار دموکرات در ایران

گسترده‌ترین تحریم انتخاباتی بعد از انقلاب، نوید افزایش قدرت مردم و هموارشدن مسیر تغییرات ساختاری است.
مرحله نخست «انتخابات» چهاردهمین دوره ریاست‌جمهوری با نتایج شگفت‌انگیز به پایان رسید. در جایی که رقابت اصلی بین رای‌دادن و تحریم انتخابات بود، اکثریت مردم ایران قدرت خود را با به کار بستن کنشگری هدفمند، نشان داد. در این «انتخابات» بار دیگر همسویی و همراهی بین بخش بزرگی از نیروهای سیاسی و جامعه مدنی ایران پدیدار شد. حداقل ۶۰ درصد از کل واجدان حق رای، اراده خود در ضرورت تغییرات بنیادین در ساختار قدرت در امتداد جنبش انقلابی «زن زندگی آزادی»، را به نمایش گذاشتند.

این نمایش با شکوه قدرت ملت بار دیگر تایید کرد که مسیر شکل گرفته از دی ۹۶ به بعد در سپهر سیاسی ایران در انتقال مرکز ثقل تحولات سیاسی به بیرون از ساختار قدرت جمهوری اسلامی همچنان ادامه دارد. علی‌رغم تمهیدات مختلف هسته سخت قدرت و رقابتی شدن انتخابات این دوره در بین جناح‌های درون نظام، اکثریت مردم ایران نشان داد که حاضر به مشارکت در چارچوب قواعد بازی ناعادلانه جمهوری اسلامی نیست و تفاوت بین کاندیداهای تایید صلاحیت شده را در حدی نمی‌بیند که پاسخگوی خواست‌های ملت و حل مشکلات و مهار ابرچالش‌های کشور باشد. البته بخشی از رای دهندگان نیز با هدف بهبود شرایط و کاهش مشکلات رای داده بودند و بین آنها و رای نداده‌ها در اهداف و مطالبات کلان اشتراک وجود دارد.

«همگامی برای جمهوری سکولاردموکرات در ایران» که انتخابات در مرحله نخست را تحریم کرده بود، کماکان معتقد است که حل مشکلات کشور در ارتقاء حرکت‌های اعتراضی به سطح ابرجنبش سراسری و سازمان‌یافته با هدف گذار خشونت‌پرهیز از جمهوری‌اسلامی به جمهوری سکولاردموکرات است.

ما این پیروزی بزرگ در نه گفتن به تمهیدات حکومت در ناامیدسازی جامعه نسبت به پیگیری تغییرات ساختاری و ایستادگی بر سر خواست‌های سیاسی و فرهنگی تجلی‌یافته در جنبش «زن زندگی آزادی» را به مردم ایران تبریک می‌گوییم. این پیروزی یک اقدام موردی بود و پسامد آن افزایش اعتماد به نفس مخالفان و منتقدان سیاسی و نیروهای جامعه مدنی است. این رویداد، ظرفیت آن را دارد تا مسیر شروع مجدد اعتراضات سازمان‌یافته و تحرک جنبش‌های اجتماعی را هموار کند. همچنین نه بزرگ مردم می‌تواند گویای توافق اجتماعی نانوشته بین بخش‌های مختلف جامعه ایران باشد که راهکار نجات ایران، گشایش‌های پایدار و راه حل موثر مشکلات، تغییر نهادهای پایه‌ای قدرت است. تغییر کارگزاران ظرفیت لازم را ندارد و نباید به روندهای رسمی مشروعیت داد.

این انتخابات شکست بزرگی برای خامنه‌ای و نهاد ولایت‌فقیه نیز بود که بر اساس ادعاهای‌شان معلوم شد که جمهوری اسلامی و رهبر آن در پیشگاه ملت، فاقد مشروعیت و مقبولیت همگانی است. خامنه‌ای بعد از سکوت سنگین چهار روزه برای نخستین بار پذیرفت که مشارکت در حد توقع وی نبوده و «مایه آبرو» برای نظام نشده است! اما وی کماکان خود را به تغافل و تجاهل زده است. علاوه بر اکثریت قاطع رای‌نداده‌ها، بخشی از رای دهندگان نیز مخالف جمهوری اسلامی هستند.

اکنون پایگاه اجتماعی نهاد ولایت فقیه آنقدر کوچک شده است که حتی در نرخ مشارکت پایین نیز نمی‌تواند نیمی از آراء را در مرحله نخست انتخابات کسب کند. تشدید درگیری بین گروه‌های «اصولگرا» و محافل تندرو در بلوک قدرت نیز آشکار ساخت که سامان سیاسی در درون بلوک قدرت بیش از پیش متزلزل شده و مرجعیتی برای همگرایی و اجماع‌سازی وجود ندارد. شکست سنگین محمدباقر قالیباف در چهارمین دوره حضور در انتخابات ریاست‌جمهوری نیز تاکیدی بر این واقعیت بود که جامعه ایران چه در داخل پایگاه اجتماعی حکومت و چه در خارج از آن، نسبت به فساد اقتصادی حساسیت بالا دارد. اصلاح‌طلبان نیز که با حداکثر توان به صحنه آمده بودند از کاندیدایی حمایت کردند که مواضع و دیدگاه‌هایش با کلیت برنامه‌ها و مواضع اعلامی گذشته آنها تفاوت داشته و در جریان رقابت‌های انتخاباتی بارها اعلام کرد که به هیچ جریان سیاسی از جمله «اصلاح‌طلب‌ها» تعلق ندارد.

بدینترتیب، از دید «همگامی» تغییر مهمی در عرصه سیاسی ایران در مرحله دوم رخ نداده است؛ ما کماکان بر لزوم پیگیری تغییرات ساختاری تاکید می‌کنیم. به نظر ما، اگرچه نتیجه مرحله دوم انتخابات مشخص نیست و هسته سخت قدرت نیز از هیچ تلاشی برای حفظ حاکمیت یکپارچه فروگذار نخواهد کرد، اما اگر مسعود پزشکیان از موانعی چون "موج بزرگ تحریم شکل گرفته" و "اتحاد اصول‌گرایان" عبور کرده و بتواند جانشین ابراهیم رئیسی شود، باز در گذر از کلاف در هم‌پیچیده تنگناهای ساختاری، کارشکنی رقبا، ناهمگونی حامیان و تعارضات نظری و سیاسی خودش با چالش‌هایی سنگین مواجه خواهد شد. ازآنجاییکه وی گفته است که در صورت ناتوانی از تحقق وعده‌ها، استعفا خواهد داد، لذا این قول بیان شده معیاری برای داوری در آینده خواهد بود.

«همگامی» با تاکید بر خواست اکثریت قاطع مردم مبنی بر ضرورت تغییرات بنیادین در ساختار قدرت، بار دیگر بر اهمیت فزاینده تقویت همگرایی در صفوف اپوزیسیون دموکرات تاکید می‌کند. اکنون مسئولیت گروه‌های باورمند به دموکراسی و بویژه جمهوری‌خواهان بیشتر از گذشته است تا با تدابیر و فعالیت‌های هم‌افزایانه، یاریگر ملت در شکست انسداد سیاسی شوند.

«همگامی برای جمهوری سکولاردموکرات در ایران»
۱۳ تیر ۱۴۰۳ برابر با ۲۳ جولای۲۰۲۴

Source URL: *https://bepish.org/node/11018*